

ved selve Grundloven, saa at de end ikke kunne forandres ved Lov. Udvalget troer imidlertid, at man tør stole paa, at der hos Hovedstadens Repræsentation vil findes tilstrækkelig politisk Indsigt og parlamentarisk Erfaring til at sikkre alle disse Hensyn tilbørlig Indflydelse, og at Indenrigsministeren, uden hvis Samtykke Vedtægten ikke kan erholde Gyldighed eller senere forandres, vil være opmærksom paa, i hvor høj Grad Lovens gavnlige Virksomhed er betinget af, at Vedtægten affattes og udvikles i en fristid og forsynlig Aand.

De Bestemmelser, som ikke kunne henstyes til Vedtægten, og som i Udkastet derfor ogsaa forholdsviis ere behandlede med størst Udsørlighed, nemlig Ordningen af Statens Tilsyn, have ikkun givet Udvalget Anledning til saa Bemærkninger. At det maa udøves gennem en af Kongen udnævnt Embedsmand — at denne maa udrustes med de nødvendige Betingelser for at kunne opfylde de i saa Henseende ham paaliggende Pligter — at det maa frembyde Garantier ikke blot imod ulovlige, men ogsaa mod aabenbart fordærlige Beslutninger, at det ikke blot maa kunne gaae ud paa at afsværge saadanne, men ogsaa paa at fremtvinge Opsydelsen af de Communen paaliggende Pligter, samt endelig, at Afgjørelsen maa ligge hos den for Rigsdag og Rigsret ansvarlige Regjering: det er de Grundtanker i Udkastet, som Udvalget tiltræder; ligesom sammes Fleertal efter alle hos os bestaaende Forhold Intet finder at erindre imod, at Statens Tilsynsmand tillige er Magistratens Formand. Skulde hiin nemlig udelukkende være henviist til Controllen, maatte han paa engang baade være inde i Alt, for at kunne føre et virkeligt Tilsyn, og dog holdes udenfor Alt, fordi han ingensomhelst Deel skulde have i selve Afgjørelsen, og den ham anviste Virksomhed vilde saaledes sikkert blive ligesaa utaaletelig for ham, som besværende for Magistraten og fremfor Alt til liden Vaade for den communale Selvstændighed, da det maa friste ham ind paa at misbruge en Myndighed, som i sit Princip maa være meget udstrakt, men i Praxis saa sjelden, som nogenlunde muligt, bør komme tilsyne, naar dette er det eneste Middel, hvor-

ved han kan opnaae nogen Betydning. Bedst er det derfor vist at lade Statens Tilsyn udøve gennem den, der som Communalbestyrelsens Hoved alligevel har den overordnede Ledelse af og Tilsyn med den hele Forvaltning og deri maa kunne finde saa megen Tilfredsstillelse, at hans Indskriden paa Statens Vegne kan blive til hvad den bør være — en sidste Nødhjælp.

Foruden den Regjeringen hjemlede Medvirkning med Hensyn til Stadens Vedtægt, hvorved det bliver muligt at overlade en Deel af den lovgivende Myndighed til Borgerrepræsentationen, og det Staten tilkommende Tilsyn, som naturligviis ikke kan undværes, saalænge Kommunen skal vedblive at være et Led af Staten, indskrænker efter Udkastet dennes Indblanding i Kommunens Forvaltning sig til Stadfæstelsen af enkelte Beslutninger, der gribe ind i Fremtidens Ret, og af enkelte Valg af Kommunens vigtigste Bestillingsmænd. Det første af disse Forbehold maa ansees for en Selvfølge, da den nærværende Slægt ikke bør kunne raade over Fremtiden uden Samtykke af den Magt, der repræsenterer det Blivende i Samfundet, og til det sidste maa Staten saa meget mere være berettiget, som de den communale Forvaltning underlagte Anliggender ingenlunde alle ere af en reent communal Natur, og endnu mindre ville blive det under den videre Udvikling af den communale Omraade, hvortil Udkastet har lettet Overgangen. Derimod har Udkastet givet Affald paa den uafbrudte Anledning til Regjeringens Indblanding i selve den communale Forvaltning, som vilde flyde af, at enhver Uenighed mellem Communalbestyrelsens tvende Afdelinger skulde henstyes Afgjørelsen til den, og det har navnlig frigtort den communale Selvstyrelses vigtigste Rettighed — Bessatningen og Raadigheden over Indtægterne — for Regjeringens Formynderskab, som vilde være en Følge af, at Budget og Tillægsbevillinger først erholdt Gyldighed ved dens Stadfæstelse.

Udvalgets Fleertal skønner saaledes ikke rettere, end at Kommunens Selvstændighed ligeoverfor Statsregjeringen er hævdet paa en tilfredsstillende Maade, naar man med Udkastet ved